

Warszawa, luty 2024 roku

Szanowni Państwo, Drogie Koleżanki, Drodzy Koledzy,
Członkowie i Sympatycy Komisji Historycznej TPW,

Zapraszamy na zebranie Komisji Historycznej Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Warszawy w piątek **23 lutego** o **17:00** do stałej siedziby TPW przy **Placu Zamkowym 10**. Tym razem zamierzamy poświęcić dyskusję ostatnio wydanej książki o dziejach naszego miasta. Prelekcję pt. **Dlaczego nie-najkrótsza historia Warszawy?** wygłosi **prof. dr hab. Jerzy Kochanowski**.

Nasz Prelegent jest historykiem, absolwentem Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego i jego pracownikiem w latach 1988–2020; w 2020 r. przeniósł się do Instytutu Historii Sztuki tej uczelni. Profesor Jerzy Kochanowski w latach 2000–2005 był pracownikiem naukowym Niemieckiego Instytutu Historycznego w Warszawie, a wcześniej profesorem gościnnym w uniwersytetach w Moguncji i Jenie, stypendystą m.in. w Munk Centre na University of Toronto i w Hoover Institution w Stanford University. Nasz Gość zajmuje się głównie historią społeczną i historią kultury, nie stroniąc od historii gospodarczej i politycznej. Jest autorem wielu książek – m.in. wydanych w ostatnich dekadach pozycji pt. *Tylnymi drzwiami. Czarny rynek w Polsce 1944–1989* (2010, 2015; tłum. niem 2013, tłum. ang. 2017), *Rewolucja międzypaździernikowa. Polska 1956–1957* (2017, tłum. ang. 2023), *Wolne miasto. Zakopane 1956–1970* (2019) oraz *Pomiędzy. Krótka historia Warszawy* (2023). Ta ostatnia publikacja – wydana przez Muzeum Warszawy – będzie bohaterką naszego spotkania. Niechaj zacznym do dyskusji staną się słowa samego jej Autora:

Jak nie napisać najkrótszej historii Warszawy? Udało mi się napisać rzeczywiście najkrótszą historię Warszawy raz, w 2005 r., na 25 stron. Nie ukazała się z powodów wagi państwowej, niezależnych od autora. Powtórna próba, podjęta dwa lata temu na prośbę Muzeum Warszawy, zakończyła się przedstawieniem wydawcy tekstu, który na miano „najkrótszej historii” nie zasługiwał. Okazało się bowiem, że łatwiej napisać dzieło np. na 600 stron niż na 60. Nie trzeba się wtedy zastanawiać nie tylko nad każdym wątkiem, ale często nad zdaniem czy wręcz słowem. Nieuniknione są decyzje, z kogo / czego zrezygnować. Który artysta, król czy prezydent jest ważniejszy? Lepiej napisać o kulturze czy sporcie? Ile cytatów wytrzyma redaktorka? Jak przekonać wydawcę, że pisanie równoważnikami zdań skraca co prawda tekst, ale czyta się go trudniej? Oprócz tego co chwila rodziły się kwestie nieuchronne przy każdej książce – tytuł, struktura, ilustracje...

Serdecznie zapraszamy Państwa na zebranie. Do zobaczenia w piątek **23 lutego** o **17:00**.

Z wyrazami szacunku,

MIKOŁAJ MADUROWICZ
Przewodniczący
Komisji Historycznej Zarządu Głównego TPW

HALINA NIEMIEC
Zastępczyni przewodniczącego
Komisji Historycznej Zarządu Głównego TPW

(fot. ze zbiorów Muzeum Polin, 2019)

Z wielkim żalem zawiadamiamy, że nie żyje nasz Kolega z Komisji – pan **Tadeusz Burchacki** – wieloletni członek i filar Komisji Historycznej Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Warszawy. Pan Tadeusz był członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata, absolwentem słynnego praskiego Liceum im. Władysława IV, a następnie Wydziału Budownictwa Lądowego na Politechnice Warszawskiej, konstruktorem i nadzorcą budowy wielu istotnych obiektów, w tym kościołów. Pracował przy budowie pierwszej linii warszawskiego metra. W TPW był od dekad członkiem i filarem naszej Komisji, a przez 15 lat również wiceprezesem Towarzystwa Przyjaciół Saskiej Kępy. Był znawcą historii Warszawy, a Jego pasją stało się zachowywanie i utrwalenie pamięci o przeszłości. Dzięki Niemu powstało – głównie w Warszawie – ponad dwieście tablic pamiątkowych, głazów pamięci, pomników, inskrypcji poświęconych wybitnym Polakom, osobom zasłużonym dla Polski oraz ważnym wydarzeniom. Był wielkim kolekcjonerem autografów, piśmienniczych białych kruków i medali. Był autorem ponad stu popularnych publikacji z dziedziny historii. W 1971 r. został sportowym Mistrzem Polski w biegu na orientację.

Był człowiekiem ciepłym i życzliwym wobec innych, fantastycznym narratorem i rozmówcą, wiernym ponadczasowym ideom. Jedną z Jego intelektualnych i emocjonalnych trosk była Warszawa, w której zapisał się na zawsze. Dzięki Niemu Warszawa i Towarzystwo Przyjaciół Warszawy godnie pamiętają o tym, co minęło. Rodzinie i Bliskim Pana Tadeusza składamy kondolencje. Pogrzeb Pana Tadeusza odbędzie się we wtorek 20 lutego 2024 r. o godz. 11:00 w kościele przy ul. A. Nobla 16. Później nastąpi przejazd na Cmentarz Północny.